

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 12. lipanj 2019. [\[Multimedia\]](#)

„Bi pribrojen jedanaestorici apostola“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Započeli smo katehetski put koji će slijediti „putovanje“: putovanje evanđelja opisano u knjizi Djela apostolskih, jer ta knjiga svakako pokazuje putovanje evanđelja, kako je evanđelje išlo dalje, sve dalje i dalje...

Sve počinje od Kristova uskrsnuća. To zapravo nije događaj kao drugi, već izvor novog života.

Učenici to znaju i – poslušni Isusovoj zapovijedi – ostaju ujedinjeni, ujedinjeni i ustrajni u molitvi. Privijaju se uz Mariju, Majku, i pripremaju se za primanje Božje snage ne na pasivan način, nego učvršćujući međusobno zajedništvo.

Tu prvu zajednicu činilo je više-manje 120 braće i sestara: brojka koji u sebi sadrži broj 12, simboličan za Izrael, jer predstavlja dvanaest plemena, i simboličan za Crkvu, *zbog dvanaest apostola koje je Isus izabrao*. Sada, nakon bolnih događaja Muke, Gospodinovih apostola više nije dvanaest, već jedanaest. Jedan od njih, Juda, više nije tu: oduzeo si je život shrvan grizodušjem.

Već se ranije počeo odvajati od zajedništva s Gospodinom i drugima, činiti sve sam, odvajati se, biti toliko privržen novcu da je instrumentalizirao siromašne, izgubio iz vida obzorje besplatnosti i sebedarja, dotle da je dopustio virusu oholosti da zarazi njegov um i srce, pretvarajući ga iz „prijatelja“ (Mt 26, 50) u neprijatelja i u „vođu onih što uhvatiše Isusa“ (Dj 1, 16). Juda je primio veliku milost da bude dio skupine Isusovih prisnih prijatelja i sudjeluje u njegovoj službi, ali je u određenom trenutku išao sam „spasiti“ vlastiti život što je imao za posljedicu da ga je izgubio (usp. Lk 9, 24). Prestao je srcem pripadati Isusu i stavio se izvan zajedništva s Njim i Njegovima. Prestao je biti učenik i stavio se iznad Učitelja. On ga je prodao i „cijenom nepravедnosti“ kupio zemlju, koja nije davala plodove, nego se bila natopila samom njegovom krvlju (usp. Dj 1, 18-19).

Ako je Juda više volio smrt no život (usp. *Pnz* 30, 19; *Sir* 15, 17) i slijedio primjer opakih čiji je put kao mrkli mrak i vodi u propast (usp. *Izr* 4, 19; *Ps* 1, 6), jedanaestorica naprotiv biraju život i blagoslov, preuzimaju na sebe zadaću da se taj život i blagoslov prenose kroz povijest, od naraštaja do naraštaja, od Izraelskog naroda do Crkve.

Evandelist Luka nam pokazuje da, suočeni s napuštanjem jednog od Dvanaestorice, kojim je zadana ranu tijelu zajednice, nužno je da njegovo mjesto preuzme netko drugi. A tko bi ga mogao preuzeti? Petar naznačuje zahtjev: novi član mora biti Isusov učenik od početka, to jest od krštenja u Jordanu, do kraja, to jest do uzašašća na nebo (usp. *Dj* 1, 21-22). Skupinu Dvanaestorice treba ponovno uspostaviti. U tome trenutku započinje praksa *zajedničkog razlučivanja*, koja se sastoji u tome da se promatra stvarnost Božjim očima, u perspektivi jedinstva i zajedništva.

Dva su kandidata: Josip Barsaba i Matija. Zatim čitava zajednica moli ovako: „Ti, Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži koga si od ove dvojice izabrao da primi mjesto ove apostolske službe kojoj se iznevjeri Juda da ode na svoje mjesto“ (*Dj* 1, 24-25). I kockom Gospodin pokazuje Matiju, koji biva pridružen jedanaestorici. Tako zbor Dvanaestorice biva ponovno uspostavljen, što je znak zajedništva, a zajedništvo pobjeđuje podjele, izolaciju, mentalitet koji apsolutizira prostor privatnosti, znak da je zajedništvo prvo svjedočanstvo koje pružaju apostoli.

Isus je to rekao: „Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge“ (*Iv* 13, 35).

Dvanaestorica u Djelima apostolskim pokazuju Gospodinov stil. Oni su ovjerovljeni svjedoci Kristova djela spasenja i ne prikazuju svijetu svoje tobožnje savršenstvo, nego, milošću jedinstva, iznose na vidjelo Drugoga koji već sada živi na nov način usred svoga naroda.

A tko je to? To je Gospodin Isus. Apostoli odlučuju živjeti pod gospodstvom Uskrsloga u jedinstvu među braćom, što postaje jedino moguće ozračje autentičnog sebedarja.

I mi također trebamo ponovno otkriti ljepotu svjedočenja Uskrsloga, izaći iz autoreferencijalnih stavova, odreći se toga da zadržavamo Božje darove za sebe i ne podleći prosječnosti. Ponovna uspostava apostolskog zbora pokazuje kako u DNK kršćanske zajednice postoji jedinstvo i sloboda od sebe samih, koji nam omogućuju da se ne plašimo različitosti, da se ne vezujemo za stvari i darove i da postanemo *martyres*, to jest svijetli svjedoci Boga koji je živ i djeluje u povijesti.

U sklopu pozdrava poljskim vjernicima

Srdačno pozdravljam poljske hodočasnike. Znam da su mnogi od vas i tisuće vaših sunarodnjaka sudjelovali prošle nedjelje na *Hodu za životu*, noseći poruku da je život svet jer je dar Božji. Pozvani smo braniti ga i služiti mu od začeca u majčinom krilu do poodmakle dobi, kad je obilježen

slabošću i patnjom. Nije dopušteno uništiti život, vršiti eksperimente nad njima ili širiti lažna shvaćanja o njemu. Molim vas da se molite da se ljudski život uvijek poštuje te tako svjedočite evanđeoske vrijednosti, osobito u krilu obitelji. Od srca blagoslivljam vas i vama drage osobe.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana